

L' Elvira, contra costum, va quedar-se un rato sola á baix, arreglant un xich la cuyna y donant algunas disposicions, que per lo encertadas y ab lo tó de suavitat ab que eran fetas, talment semblavan propias de dona ja acostumada á tals obligacions. Per últim va despedirse de 'n Quimet ab tanta familiaritat y ab tanta salameria, que aquest, admirat y distret, en lloch del consabut «bona nit», va dirli «que per molts anys», y aixó feu que l' Elvira pujés l' escala rihent la ocurrencia de 'n Quimet, y que 'n Quimet quedés parat ab lo cambi tant repenti de l' Elvira; creyent sobradament que la senyora María había estat afortunada ab sa excursió y que per consegüent el casori era sols qüestió de uns días. Baix aquesta creencia 'n Quimet tancá la porta y també se 'n aná á dormir, tot comparant de pas l' engriny que minaria la felicitat dels *nuvis aristocráticos*, que deya éll, ab la espontaneitat que afalagava sa esperansa lo senzill recort de la seva Tuyetas.

IA l' endemá al matí, va aixecarse la senyora María ja tota decidida y 's dirigí al quarto de l' Elvira.

—Escolta, noya—li digué—estás ben determinada á lo que ahir vares esposarme ó has cambiat de pensament?

—No sols no he cambiat de pensament—contestá l' Elvira—sinó que estaré frissosa fins que sos llavis haurán confirmat ma ilusió.

—De manera—continuá la senyora María—que tu creus que 'n Quimet pot portarnos lo remey á temps?

—Y altament provetjós per tots—anyadi l' Elvira.

—Y no 't sembla,—aná dihent la senyora María—no 't sembla si la intervenció de la Tuyetas podria inutilisar aquest projecte?

—Aixó ni pensarho—exclamá l' Elvira ab son peculiar orgull. —Ho miro com si ja ho tingúes concedit. Además, crech que entre ella y jo la elecció no es duptosa. ¡Pro si ahir vespre mateix 'n Quimet ab poch mes me tira un requiebro!

—Essent aixis—interrumpé la senyora María—per mi no 's perderá. Aquest mateix dematí l' hi entaulo, y acabat.

—Ja veurás—contestá rient l' Elvira com per alentat més á la seva mare—ja veurás com á l' hora de dinar s' assenta al costat meu y 's desfá ab obsequis y galanterias.

No parlaren més. La senyora María surti de l' habitació de sa filla mitj plorosa, pero resolta á entaular conversa ab en Quimet á la primera oportunitat; y ab major motiu encare, per quan l' atormentava 'l recort del contingut de l' altre carta que 's rebé junt ab

la de 'n Tónico, contenintl a notificació d' embarch per part de un de sos acreedors si en lo determini de vuit días no se li liquidavan las facturas. Així es que recuperá nous brios, y prescindint en absolut de tot quan pogués entristirla, fixo sols son pensament á la arriesgada proposició que per son cervell bullia, provocá la ocasió per explorar los ánims de 'n Quimet, sens volguer recordar que tals ánims, que tals sentimens, ab tota la efussió de son cor estavan ja entrellassats ab los de un altre cor tant gran y tant amorós com 'l seu, y que á poch que hagués meditat desapassionadament, se hauria convensut ella mateixa del fracás á que encarrilava las sevas gestions y que per lo tant era precis comprimirse ideant algun altre ressort...

(Continuará.)

LA CANSÓ DEL TRAVALL

Progrés, Virtut y Amor
es nostre lema Sant.
Clabé.

I.

Fadrinetas del poble,
menestralas del cor noble,
casadoras de quinz' anys;
Vius espills de la pureza,
de virtut y d' honradesa,
sens pesars ni desenganys;
Si es desitj de vostras mares
darvos títol de muller,
puig que obrers son vostres pares,
lo marit cerquéu obrer,
La ditja os dará
l' obrer de ma terra;
la ditja os dará
l' obrer catalá.

II.

No envejáu cap més riquesa
que 'l trevall y la noblesa
de carácter y de cor:
las riquesas son mentida;
fins lo Deu que 'ns dona vida,
sols riquesas vol d' amor.
Esposallas que l' or mana
son lo cálzer de la fel:
si es l' amor qui las demana
en la terra 's gosa 'l cel.
L' amor vos dará
l' obrer de ma terra;
l' amor vos dará
l' obrer catalá.